



Farní měsíčník

Květen 2025 ● číslo 5 ● 30. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie



**„Květinky májové, Marii se klaňte,
zvonečky májové, Marii zazvoňte,
vzdejte čest a úctu nejčistší Panně,
proste jí, ať na nás z výšin nebe shlédne.“**

KVĚTEN – MĚSÍC NEJSVĚTĚJŠÍ PANNY MARIE

Měsíc květen se odedávna v církvi slaví jako měsíc Panny Marie. Je věnovaný její úctě a zejména jejím krásným ctnostem. Celým měsícem zaznívá vzývání a oslava její mocné přimluvy u Boha v krásných Loretánských litaniích. Dánský básník Jorgensen po svém obrácení z luteránství a ateismu na katolickou víru říká: „Moje matka každý večer předčítala celé rodině jednu stránku z bible. Než jsem šel spát, modlíval jsem se v kleče u postele modlitbu Otčenáš. Jednou, jak jsem tak klečel v měsíčním světle, připojil jsem k Otčenáši i modlitbu Zdrávas Maria. Našel jsem ji náhodou v jedné knize. Tato modlitba se mi velmi zalíbila. Mohu říci, že mě obrátila na pravou kato-

lickou víru právě modlitba Zdrávas Maria. Prostřednictvím Matky Marie jsem se vrátil k Matce – katolické církvi.“

Tento spisovatel je známý jako autor životopisů svatých. Jeden z těchto životopisů začíná slovy: „Na počátku byla matka ... dítě se stává tím, čím je matka... tím, čím chce matka, aby se stalo... dítě bude svaté, pokud se matka orientuje na Boha, pokud kráčí po Boží cestě...“

Svatí otcové odedávna nazývali Matku Boží Prostřednicí všech milostí. Kdyby nebylo jejího svobodného souhlasu, Syn Boží by nikdy nepřišel na svět a nebe by zůstalo pro nás všechny navěky zavřené. Proto nazýváme Matku Boží Branou nebeskou. Proto všechny milosti a dobro bude lidem rozdělovat Bůh právě rukama Panny Marie. Svatý Bernard říká: „Víme, že každá milost, kterou uděluje král, prochází branou jeho paláce. A každá milost, kterou uděluje Bůh, prochází rukama Matky Boží.“ A svatý Antonín dodává: „Kdo prosí o milost bez Panny Marie, ten chce létat bez křídel.“ Proto na svou nebeskou Matku nezapomínejme, zvlášť v tomto krásném měsíci květnu. Milujme ji, uctívejme ji a prosme ji o pomoc v každé naší potřebě. Vždyť sám Bůh chce, abychom mu své prosby předkládali rukama jeho Matky, jak to krásně ukázal při prvním zázraku v Káně Galilejské.

P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

KVĚTEN - 'LÁSKY ČAS'

Sympatie nemá nic společného s láskou.

Sympatie nemá nic společného s láskou nebo nenávistí. Jestliže mi je někdo sympatický, ještě to neznamená, že ho také miluji. Jestliže mi je někdo nesympatický, ještě to neznamená, že ho hned nenávidím. Sympatie nebo antipatie je citová záležitost, která sice může vést k nenávisti nebo lásce, ale nevyhnutelně jimi nekončí. Jsem si například jistý, že farizejové nebyli Ježíšovi sympatičtí, ale to neznamená, že je nenáviděl. Ale určitě ho emocionálně nepřitahovali. Často se stává, že nerozlišujeme mezi láskou a sympatií. Co znamená někoho milovat a k někomu cítit sympatii? Přitažlivost k nějaké osobě nemá nic společného s láskou nebo nenávistí. Tady je potřeba hledat rozdíl mezi křesťanskou a světskou láskou.

Rozdíl mezi světskou a křesťanskou láskou.

Je nutné si ujasnit, jaký je rozdíl mezi světskou a křesťanskou láskou. Běžná láska ve světě je založená na citech, přitažlivosti, sympatiích. Tak ji vidíme v televizi nebo při čtení zamilovaných románů.

Láska je rozhodnutí.

Když čtete zamilovaný román nebo sledujete v televizi seriál o rodinných problémech, často máte dojem, že láska je jenom cit. Když žena řekne: „Už ke svému muži nic necítím“, chce tím říct: „Už svého manžela nemiluji“. A tak si

myslí, že může svého manžela opustit, když k němu nic necítí. Protože světská láska je založená na citu. Ale křesťanská láska není založená na citu, ale na rozhodnutí. Láska k člověku je rozhodnutím člověka milovat. Když se rozhodnu někoho milovat, a to je důležité, pak se snažím podle tohoto rozhodnutí žít. Jestliže se rozhodnu nějakého člověka milovat, ale potom ho pomlouvám a očerňuji, znamená to, že nežiji podle svého původního rozhodnutí. Jestliže jsem se rozhodl milovat nějakého člověka, musí být moje chování a postoje v souladu s tímto rozhodnutím.

Elias Vella, „Ježíš – lékař těla i duše“

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – DUBEN 2025

Pokřeni byli:

Maxmilián Holek

Pohřbeni byli:

Stanislav Lysáček (52 let)

Bylo:

- Květná (pašijová) neděle – poslední postní neděle, svěcení ratolestí
- Fatimská pobožnost
- Velikonoční zpověď
- Velikonoční tridium
- Večer milosrdenství
- Chvály
- Duchovní obnova pro třetáky
- Pochod pro život v Praze
- Neděle Božího milosrdenství

Bude:

- Májové pobožnosti po mších sv.
- 1. 5. sv. Josef Dělník
- 8. 5. Panna Maria, Prostřednice všech milostí
- 13. 5. Fatimská pobožnost – mše sv. v 16. 00 hod. (o. M. Pospěcha)
- 18. 5. Chvály Gedeon
- 25. 5. První svaté přijímání
- 29. 5. Slavnost Nanebevstoupení Páně

DENNÍ STACIONÁŘ BRUMOV – BYLNICE

- 6. 5. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 14. 5. VYSTOUPENÍ DĚTÍ Z MŠ NEDAŠOVA LHOTA v 9.30 hod.
- 22. 5. PEČENÍ MUFINŮ v 9.30 hod.
- 28. 5. KÁCENÍ MÁJE v 9.30 hod.



POUTNÍ ZÁJEZD NA SVATÝ HOSTÝN

Dne: 3. 6. 2025

Odjezd: v 7.00 hod. od obuví Tarabus v Bylnici, další zastávky: u kulturáku, staré měšťanky, u MEZU

Cena: 270 Kč

Přihlášení: osobně v Denním stacionáři nebo na tel.: **605 063 239**

MŠE SVATÁ VE STACIONÁŘI

Připomněli jsme si, co znamená kněžské bílé roucho. Dříve se křtili dospělí lidé v bílém rouchu. Je to symbol křtu – nevinnosti. Štola je zdobená šerpou, která je součástí kněžského oděvu. Štola představuje ztracenou ovečku, kterou nese Pán Ježíš na ramenou.

Děkujeme za krásné společenství.

Fm



POUTNICKÉ ČESKO - OLOMOUCKÝ KRAJ – BEŇOV

Desátou zastávkou bude podruhé Olomoucký kraj. Navštívíme v něm obec Beňov, která se nachází 8,5 km jihovýchodně od Přerova a je rodištěm Antonína Cyrila Stojana.

Kostel sv. Františka z Assisi v Beňově - Podle "Pamětní knihy", sepsané r. 1875 A.C.Stojanem, prý po hrozném požáru v r. 1741, kdy za válek o dědictví rakouské Prusové vypálili celý Beňov i Horní Moštěnici, chtěli místní postavit kostel, ale směli postavit jen kapličku, zasvěcenou sv. Floriánu, která stojí dodnes. Do Horní Moštěni-

ce to Beňovští měli jen půlhodinu cesty, takže odpovědi vrchnosti na opakované žádosti o kostel byly zamítavé. Znovu se pokusili získat povolení a r. 1853 se pokusili dosáhnout svolení ke stavbě velké obecní kaple místo dřevěné obecní zvoničky. 18. února 1853 došlo k nezdařenému atentátu na mladého císaře Františka Josefa I., a tak místní toho využili: "děkovali jsme Bohu, že zachránil tak drahý život Císaře Pána. Ihned jsme celá obec Beňovská jednomyslně uzavřeli místo oné zamýšlené kaple chrám uprostřed vsi vystavěti na věčnou památku zachráněného života Jeho Majestátnosti Císaře Pána." Tentokrát jim bylo vyhověno pod podmínkou, že "kostel s farou svým nákladem postaví a nadací, kteráž by ročně 300 zlatých na výživu kněze vynášela, založí." Beňovští nezaváhali a do zimy r. 1855 byl svépomocí vybudovaný kostel zhruba hotov, a v červnu 1856 "v průvodu s hudbou nesena báně s křížem ke kostelu; na věž vztýčena." Ještě bylo nutno kostel zařídit a vybavit, takže vysvěcení se konalo až r. 1857 "v neděli na slavnost sv. Františka z Assisi (křestního patrona císaře Františka Josefa I.), jehož sobě Beňovští za patrona kostelního zvolili. Při celé tříleté stavbě kostela se nestalo žádné neštěstí." Na vlastní farnost však beňovští čekali dalších 13 let. R. 1864 postavili obecní dům - budoucí faru. Ještě musel být ke kostelu připojen hřbitov, k faře zahrada, až "5.7.1870 sloužil P. Augustin Říha první mši sv. jakožto farář Beňovský". Jednoduchý Beňovský kostel se dodnes příliš nezměnil. Okna z katedrálního skla jsou z r. 1931 a varhany na rozšířeném kůru byly přestavěny firmou bratří Riegerů z Krnova v r. 1938. V r. 1951 proběhla jeho generální oprava, úplně byly sneseny a znova postaveny střechy kostela i věže, na kterou byla dána nová makovice a nový kříž. Vybavení kostela bylo postupně rozšiřováno a vylepšováno. Nejdříve přibýly boční oltáře P. Marie a sv. Anny, pak Křížová cesta a Boží Hrob, r. 1900 byl



vytesán z bílého mramoru nový hlavní oltář a svatostánek "podle vzoru velehradského", r. 1901 byl kostel vydlážděn a r. 1902 byla z kostela ve Staré Vsi získána dřevěná mramorovaná křtitelnice, přes léto 1908 se obnovilo a pozlatilo pozadí hlavního oltáře, kazatelny a křtitelnice, byly dodány nové svatostánky na boční oltáře. Sádrové sochy P. Marie Lurdské, sv. Antonína Paduánského, sv. Josefa, Božského Srdce Páně a Neposkvrněného Srdce P. Marie postupně darovali na oltáře farníci a místní katolické spolky. 1. sv. válka přerušila úpravy kostela. Největší válečnou ztrátou bylo zabavení dvou nových zvonů z r. 1895 pro válečné účely, 10.7.1921 posvětil A.C.Stojan dva nové zvony. Ty však v březnu 1942 potkal stejný osud, zůstal jen umíráček. Přechod fronty v květnu 1945 přestál kostel s minimálním poškozením. 10. září 1946 však odešel na nové působiště P. Vladimír Kodítek a nikdo nevěšil, že byl posledním zdejším farářem. Farnost přebírali kněží z Horní Moštěnice a z Domaželic. V r. 1976 bylo v rámci liturgické úpravy presbytáře rozebráno staré záoltář z r. 1857. Novobarošní zařízení kostela bylo prohlášeno za barokní a tudíž za nedotknutelnou kulturní památku. Ponechán byl pouze obraz sv. Cyrila a Metoděje. Stejně tak byla odstraněna sešlá křtitelnice a nepoužívaná kazatelna. Z jejich výzdoby zůstalo jen opravené sousoší Křtu Páně a výplň ambonu se symboly Víry, Naděje a Lásky. Obraz a všechny sochy zrestauroval P. Alois Bubeník. Také věnoval kostelu sochu P. Marie Lurdské v životní velikosti, která nahradila dosavadní sádrovou sošku.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

MODLIT SE STÁLE

Marek přichází po závěrečné zkoušce ve škole naprosto vyřízen. Babička sedí v obývacím pokoji a se zájmem se táže: „Tak jaké to bylo?“ – „Špatné,“ odpovídá, „otázky byly tak těžké a času tak málo. Určitě propadnu.“ Stará žena na to odvěti: „Nebudeme ztrácet odvalu. Modlila jsem se za tebe a budu Pána dále prosit, abys zkoušku udělal.“ Marek zmizí do svého pokoje a myslí si: Co to pomůže, teď se modlit, když se mi zkouška nepovedla? Co se na tom může ještě změnit?

O dva týdny později obdrží výsledek. Hned volá babičce. Září radostí a vypráví: „Zkoušku jsem udělal! Bylo nutné mít nejméně 200 bodů a já jsem to dotáhl jen na 199. A tu odborníci rozhodli, že u mě počet bodů zaokrouhlí na 200.“ Tak Bůh odpovídek na vytrvalé modlitby jeho babičky. Tento zážitek Markovi důrazně potvrzuje: Modlit se pomůže i ve zdánlivě beznadějných situacích.

Nechme se touto epizodou z denního života znovu povzbudit a nepolevujme v přímlyvných prosbách. Situace může mluvit proti vyslyšení naší prosby. Ale Bůh je všemohoucí. Pro Něho není nic nemožného. Někdy nás staví na zkoušku a nechává nás čekat. Modlíme se potom s vírou a s vytrvalostí dále?

Z: Dobrá setba 2016

NECHÁPU, JAK TO ZVLÁDÁŠ, MAMI

Včera jsme se potkali s Martinou, známe se přes deset let, chodíme spolu na zmrzku a ořechový chleba, bylo to moc fajn. Po chvíli přišla samozřejmě řeč na děti. Ona se spokojeně uculovala a rozpovídala se o mladší dceři. Terka má 17 roků, šla letos poprvé na brigádu. Půlku prázdnin měla volno, druhou půlku byla v práci – obchod s drogérií, doplňování zboží. Vypadalo to jako pohoda. Terka má ráda všechno, co voní, ke všemu čichá, v koupelně má vystavený půl metru šampónů, brigáda bude fajn.

První den přišla domů v sedm večer a do půlhodiny padla za vlast. Usnula jak miminko. Totálně vyřízená. Ruce vytahané až na zem a bolí mě záda, mami, ne, nemám hlad, mami. Druhý den ráno těžké, přetěžké vstávání, ale bude statečná a šla. A to tak bude každé ráno, mami? Bude, miláčku. Mladá slečna najednou zjistila, že když přijde domů z práce až po sedmé večer, zbývá už jenom neúprosně malý kousek dne a je po všem. A ráno zase všechno nanovo.

To už je zase ráno? Ano, to už je zase ráno. Já se asi picnu!

Po pár dnech se spolu potkaly v předsíni, máma a dcera po příchodu z práce. Terka utahaná hlásí: nechápu, jak to zvládáš, mami. Co myslíš, Teri? No... to každý den do práce. Ranní vstávání. Celý život. Nechápu. Jdu si na chvilku lehnout, jo? Nejdeš Terinko, zastav. Jdeme nakupovat, doma nic není. A budeme vařit, ať máme něco teplého k večeři.

Mami? Co? Dyť jsme teď přišly z práce. Já vím, Teri. Fakt hustý. Já vím. A šly.

Zmrzka byla úžasná, pěna na kafi měkoučká a ořechový chleba samý ořech. Nechal jsem si to celé vyprávět dvakrát. A vzpomněl jsem si, jak nám starý pan profesor na fakultě furt dokola opakoval jednu a tu samou větu: zkušenost je nepřenositelná. Zkušenost je nepřenositelná. Jo, asi má pravdu, ale přehání. Jsem si tenkrát říkal. Tak nepřehání: jako rodiče můžete mluvit, přesvědčovat, hučet jak do dubu. Aby si vážili věcí. Že se samo nenakoupí. Že mít plnou ledničku není samozřejmost. Aby už konečně vynesli ten koš. Aby si uklidili ten brajgl v pokojíku. A to fakt nikomu nevdá ty vlasy v umyvadle? Ne. Nic nepomůže. Protože zkušenost je...nepřenositelná.

Ale brigádka, dámy a pánové, brigádka pro mladou slečnu, to je jinačí kafe. To se pak přenáší jedna báseň.

Dneska ráno mi od Martinky přišla smska: ještě jsem zapomněla, minulý týden se mě Terka tříkrát ptala, jestli nejsem unavená a jestli si nepotřebuju odpočinout. A chodila doma jako pěna.

Vida, vypadá to, že už Terka má vlastní zkušenost. Akorát bude ještě muset pochopit, že na její děti bude opět ... nepřenositelná. Nebo co myslíte vy?

Marek Herman,

Máma není služka, máma je dáma

K SVÁTKU MAMINEK

Všem maminkám

Maminky a maminečky, nemáte to lehké, těžkou práci zastanete, přitom jste tak křehké. Nosíte nás, krmíte, vaříte a žehlíte, také starost o nás máte, moudrosti nám předáváte.

Maminky a maminečky, jak čas rychle letí, z miminek jste vchovaly nás – velké děti.

Tančíme vám, zpíváme, na líčka vás líbáme.

A pro radost ještě věta:

MAMINKY, JSTE NÁRUČ SVĚTA!

(Alena Gondeková)

Dobrý Bože, požehnej všem rodičům. Drž nad nimi svou ochrannou ruku a žehnej všem jejich cestám. Na přímělu Panny Marie vyprošujeme potřebné milosti.

Fm

KNĚŽSTVÍ

Již téměř 30 let jsem kněžstvím obdarován a vybírám několik „momentů“, jako životní zkušenost, o které se chci s vámi rozdělit.

První – jak k tomu došlo?

Jsme 4 bratři. Dostali jsme DAR narodit se do křesťanské – katolické rodiny, kde byla a je víra živá. Proto jsem nějak postupně od malička věděl, že chci žít s Bohem...ať budu čímkoli. Křesťanství se mi díky rodičům a svědectví mnoha dalších (včetně kněží) jevilo jako nejlepší životní styl.

Maminka nám x-krát citlivě říkala: „Kluci, modlete se za to, abyste našli manželku, kterou vám Pán chystá – a nekoukejte jen na vnějšek!“ (Jasně i já měl představu žít v manželství a rodině... jak jsem to zažíval). Pamatuji si ale také, jak nám mamka několikrát zmiňovala: „Jste čtyři kluci, je možné, že Pán také někoho povolá ke kněžství?! Pamatuji si, jak jsem si říkal: To je skvělé, že jsme čtyři, to jistě nevyjde na mě!“

Po letech, když už mi bylo jasno, jsem si uvědomil, že právě tato myšlenka „že to nevyjde na mne“, byla jakýmsi hláskem zasetého povolání semínka do mého srdce... jen jsem mu zatím nechtěl dát růst.

Rozhodujícím momentem byla „komunistická“ vojna, na kterou jsem šel vlastně dobrovolně, abych získal čas. No a tam to přišlo! Poprvé v životě tváří v tvář lidské bídě svých vrstevníků (kluků, kteří vlastně neměli – viděno očima mé zkušenosti – smysl života) přišla obrovská TOUHA DĚLAT NĚCO pro to, aby i tito a další mohli poznat – zakusit, že život je krásný, že může být plný krásna, mít šmrnc! A jasně mi znělo: „Budu kněz!“ A najednou mne tato myšlenka naplňovala hlubokým pokojem a radostí. Najednou nebyl problém, že ta nejpřirozenější vize rodiny se neuskuteční. Bylo to tak silné, až jsem si říkal: „Tome, klid, to tě přejde!“ – nepřešlo už 38 let!

Druhý moment – celibát. Tj. patřit jen Bohu a jeho lidu! V evangeliu slyšíme: „*První (příkázání) je toto: Slyš, Izraeli, Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán! Proto miluj Pána! Druhé je toto, miluj svého bližního jako sám sebe!*“ (M, 12,29-31)...Tato Ježíšova slova platí pro každého. To není jen pro kněze, či „zasvěcené“! Pro mne ale nabírala právě tu konkrétní podobu patřit Mu cele – duši i tělem. Ne žít celibát pouze jako sebezápor, ale jako vztah, kde ON je můj milý – snoubenec! Žít takovým stylem, že budu vidi-

telným znamením Jeho Milosti – blízkosti – přítomnosti... prostě být svátostný kněz. Naplňovat a žít právě to Ježíšovo slovo „... a jsou konečně takoví, kteří se manželství sami zřekli pro nebeské království. Kdo může pochopit, ať pochopí.“ (Mt 19,12)... a mně to bylo dáno. Vlastně jsem vnímal, že základní volba je mezi manželstvím a celibátem. A toto přitakání k celibátu mi dávalo od oné chvíle hluboký pokoj a je tomu tak dodnes. (A doplňuji, že jsem nikdy neměl a nemám zmatky ve své orientaci).

Třetí moment (samozřejmě úzce provázaný s předchozími) – svátostnost a služebnost. To první už jsem zmiňoval: žít Lásku k Ježíši tak, že budu sám viditelným znamením náležení Jemu (žitou svátostí – svátostnost). Chtěl jsem ale i to druhé: milovat Ježíše v ostatních – být nástrojem Jeho lásky ke každému – sloužit všem ostatním (služebnost). A to jak tím, v čem mne nemůže nahradit nekněz – tedy svátostmi, ale i jakoukoli jinou disponibilitou a službou komukoli potřebnému! I těm, kdo Pána neznají. Jako kněz nejsem nic víc. Důležité je milovat! – sloužit!

A snad úplným závěrem chci vydat svědectví, že jakousi „základnou“ mého 30 letého štěstí ve službě kněze je dar živého a velmi konkrétního kněžského společenství. Dosvědčuji, že tento dar nepřichází jen z titulu, že skrze svěcení jsem součástí kněžstva, ale že je třeba mu jít naproti – nejde to automaticky. Ale pak je to ÚŽASNÝ DAR. Právě díky i tomuto jsem celibát a službu, ke které mě Pán pozval, neprožíval jako samotu.

Děkuji ze srdce vám všem, kdo se modlíte za kněze!

Tomáš Hoffman

DEN MODLITEB ZA POVOLÁNÍ K DUCHOVNÍMU STAVU – 11. 5.

Svatý otec se s vděčností obrací k těm, kteří žijí své osobní povolání se zapálením a pro dobro druhých, ať už je to povolání k rodičovství, angažovanost ve společnosti, zasvěcený život nebo jakékoliv jiné povolání.

S laskavostí promlouvá k mladým lidem, zvláště těm, kteří si připadají vzdáleni od církve a živí v sobě vůči církvi nedůvěru. Povzbuzuje je, aby se nebáli na Ježíše obracet, protože On „respektuje naši svobodu více než kdokoli jiný, nevnučuje se, ale sám se nabízí: dejte mu prostor a najdete své štěstí v tom, že ho budete následovat a zcela se mu odevzdáte, pokud to bude od vás žádat.“

Světový den modliteb za povolání v sobě nese pečeť synodality, říká papež František. „Charizmat je mnoho a jsme povolání vzájemně si naslouchat a společně kráčet, abychom je objevovali a rozeznávali, k čemu nás Duch Svatý volá pro dobro všech.“ I k tomu může sloužit společná cesta k Jubilejnímu roku 2025. Nejen při této příležitosti jsme povolání být poutníky naděje. Pouť znamená také námahu – každý den znovu vycházet, stále znovu začínat, znovu objevovat nadšení a sílu, abychom procházeli různými etapami cesty, které před námi navzdory námaze a obtížím stále otevírají nové obzory a neznámá panoramata.

Na závěr papež píše: „Opakuji vám: mějte odvahu zapojit se! Don Oreste Benzi, neúnavný apoštol lásky, těch nejmenších a bezbranných, opakoval, že nikdo není tak chudý, aby neměl co dát, a nikdo není tak bohatý, aby nepotřeboval něco přijmout.“

papež František

PŘÁNÍ

Drahý otče Richarde, jménem všech věřících z naší farnosti blahopřejeme k třicetileté službě kněžství. Vyrošujeme stálou podporu Ducha svatého a přímluvu Panny Marie.

Fm

Mešní píseň za kněze

*Nadšení dej, Pane, kněžským rtům,
boží plamen jeho lidské duši,
když tvá slova nese zástupům,
aby hlas ten slyšeli i hluší.
Aby kněz tvůj za tvou pravdou stál,
pomáhej mu Kristus kněz a král!*

*Lásko, která v hněvu netrváš,
uděl, ať je pln tvé svaté síly
pastýř ovcí tvých a bratr náš,
na nějž jsme své břímě naložili,
aby mír tvůj v kněžích panoval,
jak to žádá Kristus kněz a král!*

(Václav Renč)

FOND DONÁTOR

Jeho konkrétní fungování se bude představovat při mších sv.. Prosíme všechny, kterým záleží na dalším fungování církve, o zapojení se do velké rodiny malých dárců – jde to velmi jednoduše na www.donator.cz. Zde krátké shrnutí:

K čemu je farní sbírka: z ní se platí provoz farnosti, pastorační aktivity farnosti, opravy a investice. Nakládat s financemi farnosti s péčí řádného hospodáře je úlohou a povinností faráře, kte-

rou vykonává vždy s ekonomickou radou farnosti. Farní sbírka je na farním účtu – jsou to peníze farnosti. Z čeho je placen kněz: dostává výplatu od arcibiskupství, proto si nic nemůže vzít z farní sbírky. Náleží mu také tzv. mešní stipendium za mši sv., které využívá na dopravu. V případě více mší sv. za jeden den, mohou kněží použít pouze jedno mešní stipendium, ostatní odvádějí již nyní do fondu dopravy, který využívají kněží, kteří mají málo či žádné intence. Kam putují peníze z fondu Donátor: jdou na účet arcibiskupství, které je použije na dofinancování mezd duchovních. Kolik by měla přispívat naše farnost: celková částka se odvíjí od posledního sčítání, kdy bylo napočítáno 725 dospělých účastníků. Tito byli vynásobeni 50 Kč za měsíc (minimální dobrovolný příspěvek), kolem 476 Kč za rok, což je celkem částka 340 200 Kč za rok, která se očekává jako příspěvek do fondu od farníků naší farnosti. Je to částka, která počítá, že KAŽDÝ DOSPĚLÝ dá alespoň 50 Kč za měsíc. Co se stane, když se celková částka nenaplní nebo přeplatí: v případě nedoplatku budeme muset nedoplatek odvést z farních sbírek. V případě přeplatku, bude přeplatek poslán na farní účet, což by byl ideální stav. Předem děkujeme za vaše zapojení.

VÝSLEDKY ŘÍJNOVÉHO PRŮZKUMU ÚČASTI NA BOHOSLUŽBÁCH

V říjnu roku 2024 se v olomoucké arcidiecézi uskutečnilo sčítání účastníků nedělních bohoslužeb. Bylo jiné než obvykle.

Anketa proběhla tři neděle po sobě, abychom získali co nejpřesnější informace o jednotlivých farnostech. Cílem bylo zjistit, kolik lidí průměrně chodí na bohoslužby v obyčejnou neděli.

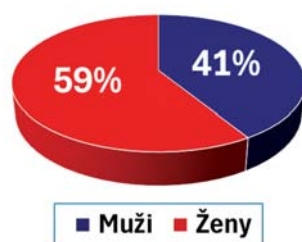
Proto jsme z průzkumu vyřadili údaje, kdy na bohoslužby přišlo více lidí při poutních slavnostech, na hody nebo třeba na Svatém Hostýně. Víme, že do kostelů chodí více lidí, než ukazují výsledky sčítání, protože ne všichni navštěvují bohoslužby každou neděli. **Pokud bychom měli započítat také ty, kdo přicházejí do kostelů na hody či vánoční púlnocní bohoslužby, byla by čísla ještě mnohem vyšší.**

Ale našim cílem bylo vidět všední život a obvyklou návštěvnost mší svatých ve farnostech. Proto jsme se drželi čísel nejnižších. Z tohoto důvodu je případné srovnání s předchozími sčítáními jen přibližné. Současné výsledky zde uvádíme zaokrouhlené pro přehlednost.

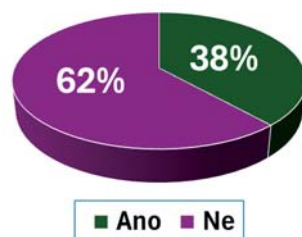


Výsledky loňského sčítání pokračují v dlouhodobém trendu, tentokrát ještě umocněném následky covidové pandemie. Dá se očekávat, že v příštích letech nebude pokles tak velký. Pohled na výsledky sčítání by nás ale i tak měl povzbudit k obnově osobního křesťanského života a k většímu zapojení do života církve, protože jen společným úsilím a s Boží pomocí můžeme tvořit živé diecézní společenství. Nejdříve my musíme duchovně růst ve svém životě víry a pak teprve můžeme doufat v růst statistických údajů.

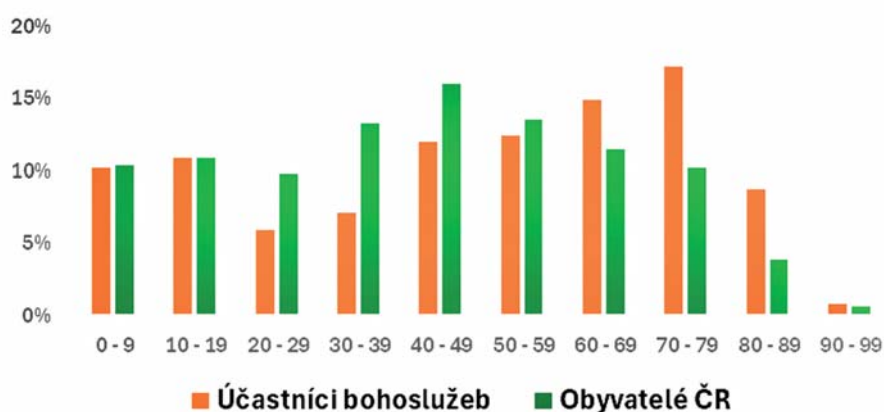
Poměr mužů a žen



Výdělečně činní



Porovnání věkového složení účastníků bohoslužeb a obyvatel ČR



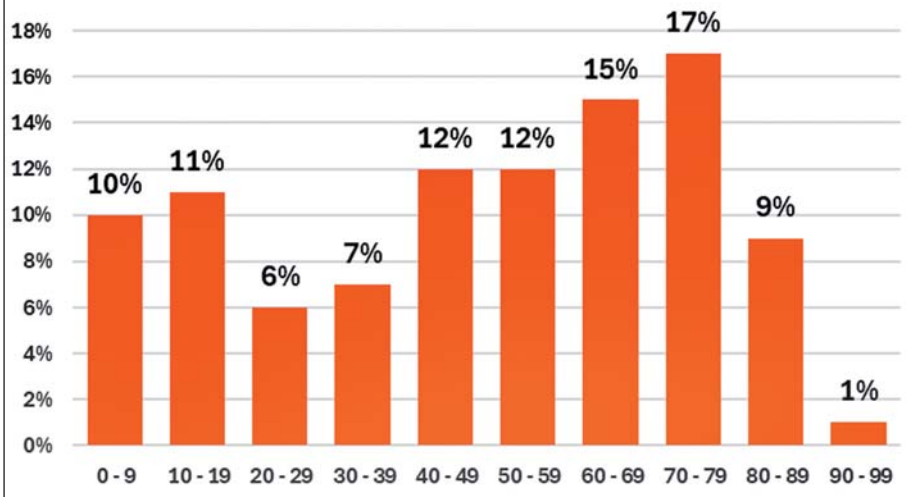
Asi nikoho nepřekvapí, že o něco více chodí do kostela žen než mužů. Ale může být dobré si uvědomit, že téměř dvě třetiny účastníků zahrlo, že nejsou výdělečně činní. **Proto je nezbytné, aby financování života farností a arcidiecéze stálo na principu solidarity.** Aby ti, kteří mohou život diecéze podpořit většími finančními dary, vyvážili to, že mnozí si velké příspěvky církvi dovolit nemohou.

Také věkové složení je očekávané, vidíme to v kostelích sami. Zajímavé je srovnání s věkovým složením obyvatel, ale v zásadě to vychází stejně. Je zde propad v účasti mladých dospělých ve věku 20 až 40 let, a naopak starší lidé ve věku 60 až 80 let chodí na bohoslužby více.

Interpretace výsledků je složitější. Můžeme v tom vidět, že mladí dospělí se víře vzdalují a starší lidé se k víře vrací. Ale může to být také tím, že mladí dospělí hledají své místo v životě ať už místně, pracovně, vztahově či osobnostně a jsou zahlceni povinnostmi rodinnými i pracovními. **Naopak v druhé polovině života mají lidé více prostoru na duchovní rozvoj a také fakticky více času na účast na bohoslužbách a aktivní zapojení se do života farnosti.**

Pravděpodobně tedy u mladých nejde o ztrátu vnitřní víry, ale o vytrácení se jejich vnějších projevů. Současné zaměření pastorační práce na děti a mládež a na seniory tedy odpovídá reálné situaci. Přitom je ale třeba zachovat v církvi prostor také pro ty, kdo přicházejí na bohoslužby či pro svátosti jen občas, aby se časem mohli do života církve zapojit naplno. Pomocí k tomu mohou být například katecheze pro dospělé nebo setkávání v malých společenstvích či zapojení do různých služeb ve farnostech.

Věkové složení účastníků bohoslužeb



Děkanát	Počet farností	Počet účastníků
Holešov	15	1 700
Hranice	22	1 800
Konice	23	1 700
Kroměříž	28	2 300
Kyjov	12	2 300
Olomouc	28	3 700
Přerov	24	2 000
Prostějov	34	2 100
Šternberk	24	1 400
Šumperk	16	1 200
Svitavy	24	1 100
Uherské Hradiště	25	6 400
Uherský Brod	19	5 200
Valašské Klobouky	10	6 200
Valašské Meziříčí	15	4 100
Veselí nad Moravou	15	3 800
Vizovice	13	2 300
Vsetín	14	3 300
Vyškov	15	1 000
Zábřeh	28	2 100
Zlín	13	3 900
CELKEM	417	60 000

Podrobnější výsledky sčítání ukazují to, co dobře znají kněží, kteří za dobu svého působení prošli již řadou farností, totiž **velké rozdíly mezi děkanáty, farnostmi a oblastmi naší arcidiecéze**. Počet farností v jednom děkanátu se pohybuje od 10 do 34, počet účastníků bohoslužeb od 1 000 do 6 400, průměrný věk od 45 do 52. **Tyto rozdíly volají po reformě farní sítě**. Aby lépe odpovídala současné situaci v diecézi. Aby reflektovala klesající počty účastníků bohoslužeb. Aby odpovídala očekávanému radikálnímu úbytku kněží v aktivní službě. Aby napomohla potřebné obnově křesťanského života naší arcidiecéze.

Známe počet kněží i bohoslovců i jejich věk. Proto víme, že začne radikálně ubývat kněží v aktivní službě a bude se

snížovat také počet nedělních bohoslužeb. To nás nutí ke změně farní struktury a s tím související změně pastorační. **Jsmo na začátku nové etapy života naší arcidiecéze**. Nebude to změna ani snadná, ani příjemná, ale nezbytná a plná naděje. Ze statistik vidíme, že dosavadní vývoj byl neustálým poklesem a pokračovat stejným způsobem nikam nevede. Nevíme, jak se nám podaří změny zvládnout a jestli najdeme nové životodárné cesty křesťanského života naší diecéze. Ale krize je šancí a změna je nadějí. **Vykročíme do dalších let odvážně jako poutníci naděje.**

P. Pavel Hofírek

SVATÍ



MLČENLIVÝ SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ – nejznámější český světec

Jan Nepomucký (mezi lety 1340 a 1350 v Pomuku, dnešním Nepomuku – 20. března 1393 v Praze) – barokní světec s pěti zářícími hvězdami kolem hlavy s křížem a palmovou ratoletí v rukách, uctíváný jako mučedník zpovědního tajemství a ochránce mostů při povodních, je jedním z českých zemských patronů. Po Evropě i zámoří jeho věhlas rozšířily jezuitské misie.

Jan Nepomucký je celosvětově nejznámějším českým světce. Je patronem mostů, rybářů, mlynářů, plavců a vůbec všech řemesel, která mají co do činění s vodou. Legenda říká, že král Václav IV. ho dal mučit a utopit v řece (1393), když nechtěl prozradit královnino zpovědní tajemství. Jeho symbolický mlčenlivý jazyk se stal dominantou kopule nádherného kostela vystaveného v 18. století na Zelené hoře u města Žďár nad Sázavou (památko UNESCO) architektem Jan Santini ve stylu originální barokní gotiky.

Jak to bylo doopravdy.

Svatý Jan Nepomucký se narodil někdy kolem roku 1345 v Pomuku (dnešní Nepomuk) jako syn soudce. Studoval na pražské univerzitě a poté působil 10 let jako notář arcibiskupské soudní kanceláře, nejvíce informací o jeho životě máme právě z jeho vlastního notářského podpisu. V roce 1380 byl vysvěcen na kněze a stal se farářem v kostele sv. Havla na pražském Starém Městě. Tehdy se jednalo o kostel velmi významný, protože uchovával sbírku významných církevních předmětů i ostatků světců. V letech 1382-1387 přenechal své církevní úřady v českých zemích svému zástupci a vydal se studovat práva na univerzitu v Padově. Po návratu ho jmenoval roku 1389 arcibiskup Jan z Jenštejna generálním vikářem pražské arcidiecéze.

Jan se stal významným úředníkem církve v době, kdy trpěla dlouholetým dvojzpověstím a král Václav IV. se snažil využít jejího oslabení k tomu, aby si ji alespoň v Čechách a v Německu co nejvíce podřídil. Pečlivý úředník, důsledně hájící práva církve, mu tak nutně musel překážet. Václav IV. chtěl zřídit další biskupství, v jehož čele by byl duchovní, oddaný pouze jemu. K financování biskupství chtěl využít bohatý benediktinský klášter v Kladruzech, jehož opat Racek byl již velmi vysokého věku. Když Racek zemřel, Václav IV. nebyl v Praze. Toho využili benediktini k okamžité volbě nového opata, jehož v nejkratší možné lhůtě generální vikář Jan z Pomuku z titulu svého úřadu potvrdil. Co dále následovalo, již popisuje i legenda. Král se velmi rozčílil a i když bylo pozdě cokoli měnit svolal jednání s představiteli arcidiecéze, během něhož nechal všechny účastníky volby nového opata zatknout – unikl pouze arcibiskup. Ostatní zatčení byli vyslýcháni, Jan a jeden z jeho úředníků na mučidlech. Zatčení však nepodléhali králově jurisdikci, ale jakožto duchovní spadali pod církevní soud. Král tedy musel všechny duchovní nechat

propustit... a propustil všechny, kromě Jana. Toho ještě téže noci 20. března 1393 nechal utopit ve Vltavě. Janovo tělo bylo nalezeno v řece 17. dubna 1393.

Janova vražda znamenala pro krále nepříjemné důsledky. Není jasné, proč král nenechal propustit i Jana – jeho vraždou si politicky velmi uškodil, v roce 1400 byl zbaven hodnosti a titulu krále římského, což kurfiřti mimo jiné zdůvodnili právě zmíněnou vraždou. Kronikář Václav Hájek z Libočan, jehož dílo proslulo řadou nepřesností (je též „viníkem“ přejmenování Jana z Pomuku na Jana Nepomuckého a mylně uvádí i datum jeho úmrtí jako 16. květen 1383), zdůvodňoval králův hněv jeho marným úsilím dozvědět se od Jana, z čeho se zpovídala Václavova manželka. Tyto nepřesnosti se pak dostaly i do kanonizační buly, kterou byl Jan Nepomucký prohlášen svatým dne 9. března 1729.

Úcta sv. Jana Nepomuckého se však šířila mnohem dříve; za zemského patrona byl považován již kolem roku 1600. Socha sv. Jana Nepomuckého na Karlově mostě poblíž místa, z něhož měl být shozen do řeky, se pak stala vzorem pro více než 30 000 soch, stojících na mostech téměř celé Evropy.

Během kanonizačního procesu byl úředně otevřen i jeho hrob v pražské katedrále a v lebce nalezen kus nezetlelé organické hmoty. Dobovou domněnku, že se jedná o Janův jazyk, který byl takto zázračně zachován na důkaz, že Jan byl umučen kvůli zpovědnímu tajemství, se nepodařilo ani v nedávné době potvrdit, ale ani vyvrátit. Nic to však nemění na tom, že Jan zemřel jako poctivý, věrný a pečlivý vykonavatel svých kněžských a úředních povinností, odporující hrubému nátlaku vládnoucí moci.

Jeho památka se připomíná 16. května, a to nejen v Evropě, ale i v dalších zemích světa.

Převzato z internetu

Z LITURGIE

29. 5. 2025 Slavnost Nanebevstoupení Páně

„Zatímco jim žehnal, vznášel se k nebi.“

1. čtení: Sk 1,1-11

2. čtení: Ef 1,17-23

Evangelium: Lk 24,46-53

Ježíš řekl svým učedníkům: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlášáno pokání, aby všem národům, po-

čínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky. Hle – já vám pošlu toho, koho slíbil můj Otec. Vy tedy zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“ Vyvedl je pak směrem k Betánii, zvedl ruce a požehnal jim. A zatímco jim žehnal, odloučil se od nich a vznášel se k nebi. Oni se mu poklonili a s velkou radostí se vrátili do Jeruzaléma. Byli stále v chrámě a velebili Boha.

Ozvěna slova:

Nejdříve se zmrtvýchvstalý setkává se svými učedníky, vstupuje do jejich středu a zdraví je: „Pokoj vám!“ Učedníci se domnívají, že vidí ducha. Ježíš jim ukazuje své ruce a nohy. Od samé radosti mu nemohli uvěřit. Ježíš jim oznamuje svou skutečnou přítomnost a prosí je o pečenou rybu, kterou pak jí před jejich zraky. Svěřuje učedníkům zvláštní poslání a slibuje jim, že brzy budou vyzbrojeni silou shůry. Pak je odvádí do blízkosti Betánie. Pozemským očím byl totiž Ježíš skryt, ale znovu přijde tak, jak odešel do nebe. Ježíš říká: Přijdu brzy a moje odplata se mnou, abych odměnil každého podle jeho činů. Kdo žízní, kdo touží po živé vodě, dostane z milosti vodu života. Toto zaslíbení nás naplňuje rostoucí radostí. Nemáme se tedy se strachem ptát, kdy zemřu? Je to tak důležité? Ano, zemřu, ale mám to přijímat jako sv. Pavel, který píše: „Pevně očekávám, že teď i vždycky budu moci svým neohroženým počínáním na sobě oslavit Krista, ať svým životem, ať svou smrtí. Vždyť pro mě život je Kristus a smrt ziskem“.

BLAHOPŘÁNÍ



**Přejeme všem, aby vám vítě
do cesty váł štěstí. Víme, že štěstí je
jen poloviční, když se o něj nemáte
s kým podělit. Hodně dobrých lidí, ať
potkáte na rozcestí. Pokoj a dobro.**

Fm

MŠE SV. V SIDONII

- 3. 5. Za rodiče Vlastislavu a Františka Bartlovy
- 10. 5. Za rodiče Krahulcovy, Vavrečkovy a Martiškovy
- 17. 5. Za rodiče Maňákovy
- 24. 5. Za rodiče Bothovy
- 31. 5. Za rodiče Dočárov

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže:

Za pracovní podmínky.

Modleme se, aby každý mohl skrze práci dosáhnout své naplnění, rodiny byly podporovány ve své důstojnosti a společnost aby měla lidskou tvář.

Národní úmysl:

Za teologu a teoložky.

Modleme se, aby teologové a teoložky milovali Boha a byli vytrvalí v modlitbě a horliví v poznávání a předávání nauky církve.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Pepíček přijde ze školy a povídá: „Máme strašně těžký úkol. Táta: „A jaký?“ Pepíček: „Máme zjistit, jestli je dál Měsíc nebo Brno.“ Táta: „Pojď k oknu, co vidíš?“ Pepíček: „Měsíc.“ Táta: „A vidíš tu někde Brno?“

- Při pohledu do zrcadla jsem měla pocit, že bych měla něco shodit. Tak jsem shodila zrcadlo.

- Na koncertě se nakloní pán k sousedovi a šeptá mu do ucha: „Ta zpěvačka má příšerný hlas, nevíte, kdo to je?“ „Moje dcera.“ „Tak to promiňte, to bude asi tou písní, ta je opravdu hrozná. Rád bych věděl, kdo ji složil?“ „Já.“

- Moje peněženka je jako cibule. Když ji otevřu, chce se mi brečet.

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC KVĚTEN 2025

1.	ČT	18.00	Za + Janu Janošíkovou (1.výročí), + rodiče Vaculíkovy, + syny Aloise, Stanislava a Boží požehnání pro živou rodinu
2.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné z farnosti Za + rodiče Karla a Aloisii Ovesné, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
3.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
4.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Novákovy, syna, dceru, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Zajačkovy, Macháčovy, jejich + rodiče, sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
5.	PO	7.30	
6.	ÚT	18.00	Za + rodiče Lysákovy, jejich + syna Josefa, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	ST	18.00	Za + Františka Pindáka, + rodinu Pindákovu, Častulíkovu a dar zdraví pro živou rodinu
8.	ČT	18.00	Za + Marii a Jarolíma Šuchmovy, + rodiče Lysáčkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	PÁ	18.00	Za + rodinu Lysáčkovu, Juřicovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	SO	7.30	Za + Evu a Slavomíra Jedličkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Suré, Karafiátovy, + z rodiny Novákovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Juřicovy, Rejdovy, jejich + děti, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
12.	PO	7.30	Za + Emílii a Vojtěcha Miklasovy, jejich + rodiče, Františka Kozubíka a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	ÚT	16.00	Na poděkování za přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Estefákovu, Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání
14.	ST	18.00	Za + rodiče Marii a Jana Častulíkovy, syna Jana, dceru Ludmilu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ČT	18.00	Za + Václava Šenkeříka (1.výročí - nedožité 90 let), + Andreu Rafajovou (1.výročí) a Boží požehnání pro živou rodinu
16.	PÁ	18.00	Za + Stanislava Baču, + rodiče Kolínkovy, Bačovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
17.	SO	7.30	Za + Stanislava Jahodu, syna Josefa, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Jaroslava a Otílii Zvoníčkovy, + bratra Matěje Zvoníčka, Rostislava Hořáka, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Na poděkování za všechny přijaté milosti pro hasiče při příležitosti 150.výročí založení SDH Brumov, za živé a + hasiče z farnosti Za farníky
19.	PO	7.30	Na poděkování za dožití 70.let života, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání do dalších let
20.	ÚT	18.00	Za + rodiče Tulpovy, Boží požehnání pro rodinu Tulpovu a Gogorovu
21.	ST	18.00	Za + manžela, syna Ivana, rodiče Konečnickovy, Irenku, + rodinu Nesázalovu, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
22.	ČT	18.00	Za + Petra Šmotka, + rodinu Šmotkovu, Jedličkovou a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	PÁ	18.00	Za + Petru Sábovou, + babičku, 2 + dědečky, + Mariana Masaře a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	SO	7.30	Za + Františka Mišáka, + rodiče z obou stran, syna Zdeňka, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
25.	NE	7.30 9.00 11.00	Za + rodiče Lysákovy, + sourozence, + rodinu Lysákovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu První svaté přijímání Za farníky
26.	PO	7.30	Na poděkování za přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Estefákovu, Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání
27.	ÚT	18.00	Na poděkování za dar povolání
28.	ST	18.00	Za + rodiče Miklasovy, Starovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
29.	ČT	18.00	Za + Annu a Jaroslava Rajznauerovy, + Pavla, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
30.	PÁ	18.00	Za + Jarmilu Lysákovou (1.výročí), + manžela, 2 + syny, vnuka, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
31.	SO	7.30	Za + Annu Beňovou (1.výročí), duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu



- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio